

A hit és a szeretet egyesítése

Varga Csaba

Meg kell értenem. Megértem. Ha felfogom és befogadom, akkor tudatosan változtatnom kell magam. Úgy is erre vágysz: indulj, Barátom.

Ha új felismeréseid vannak, ne térj ki előlük. Ha az új felismerések fájnak, engedd, hogy fájjanak. A fájdalom nem bánt, nem öl meg. A fájdalom olyan, mint a béke: nyugalom és szabadság. Nincs mitől félned: békésen egyesülhetsz vele.

Ha a fájdalom elmúlik, tiszta marad utána a lelked. Ha belül megtisztulsz, akkor kezdheted el a változást. Ha az elméd szennyezett, nem jutsz el az indulásig. A keresztre feszítés után már nincs mitől félni, és ez nem más, mint a tökéletes tisztaság.

Nincs semmid. Se házad, se hajód, se biztonságod. Ha nincs semmid, vagy ha van is, nem ér semmit, akkor nincs mit vesztened. Üres a markod és ez legyen elég. Ha a markodban van is néhány morzsa, ne gondold, hogy ezek táplálnak.

Az ablaktörlőd is letörték. A mosógép kapcsolója is széthullott. És így tovább. Ne dühöngj, ne sírj. A tárgyi világ nem ment meg, ami elromlik, csak a romlást mutatja. A díszletek csak téged fejeznek ki. Ha az autód kicsit vagy nagyon összetörték, lásd, legalább ennyire összetört vagy magad is.

Amit a világ tárgyi díszletei felmutatnak rólad, fogadd el. Nem vagy se jobb, se rosszabb. Tükörként tekints rájuk: új lakásod megmosott arcában megpillanthatott magad. Párod által kiválasztott almazöld párnád színe és anyaga lelked minőségét árulja el.

Ha a fizikai világ kulisszái mögé nézel, figyel meg, félelemmel, vagy örömmel vagy-e feltöltve. Első pillantásra a félelem fekete, az öröm fehér, ha jobban figyelsz, láthatod, hogy a fekete közepe fehér, avagy a fekete lyuk vezet át a fehér tölcsérbe.

Ne rémülj meg, ha a lélekkút mélyén csak félelmeket láatsz. Engedd ki onnan őket. Ha ott maradnak, továbbra is megbénítanak, mint a folyót elzáró gát. A megpróbáltatás arra való, hogy a lelked mélyét egyre jobban megismerd, és a szorongásokról leved a fedőt.

Tegnap bepillanthattál Párod lelkébe is. Elétek tárult az a meghökkentő látvány, amit sejtettetek, de nem tudatosítottatok: Ánandát szintén a legmélyebb – sokrétegű - félelem köti gúzsba, ami eddig észrevétlenül akadályozta meg abban, hogy szerelmeteket kiteljesítsétek.

A tiszta öröm csak a kút legmélyén van. Nem is ismered, nem is tapasztaltad. Mások is az öröm nélkül élnek. Életünk az örömtelen lét; a hitetlen, szeretetlen lét. A szorongások és feszültségek trambulinján táncolunk. A trambulin hol a magasba dob, hol a mélybe süllyeszt: mindegy, hogy milyen szaltót teszel, csak az üres teret tapasztalod.

Az üres térben nincs se szeretet, se hit.

Amid pedig van, vagy lehet, az nem más, mint kizárólag *a szeretet (szerelem) és a hit*. Nincs másod. Ennyi a tulajdonod és a reményed is. Vizsgáld meg, Barátom, mennyire vagy képes szeretni és hinni. Csak semmi önámítás, semmi önkábítás.

Nem az a dilemmád, hogy szeretni vagy nem, hinni vagy nem; a kérdés az, hogy mennyire vagy képes szeretni (egyúttal szerelemmel szeretni) és hinni. Nézz a végtelenbe: eltart-e odáig a szereteted és a hited, vagy már a horizont előtt véget ér?

Ha a végtelennel akarsz azonosulni, mindent tegyél le, ami nem engedd odáig terjedni. Tedd le a félelmeket, az akaratokat, a vágyakat, tedd le saját magad, fontosságodat és örömvágyadat, s nincs más dolgod, mint önzetlenül szeretni és hinni azokban, akiket szeretsz.

Ez nem könnyű, sírni fogsz, amíg ezt megteszed.

Menj el odáig, hogy a félelmek elégetnek, s néhány marék hamu marad utánad, és egy senki által nem olvasott sírfelirat, ha viszont az öröm visszaszerez magának, az Isten és a Párod ajándékként meglep a boldogsággal.

Egyik kedves barátod nemrég azt jósolta, hogy két éven belül meghalsz, mert nem éled túl, hogy kiléptél a tarthatatlan valóságból és totális kockázatot vállaltál azért, hogy eljussál a tökéletes szeretetig és a tényleges hitig.

Nem háborogj, hogy ez nem értik; nem dolguk, hogy értsék. A barbárok nem látnak el a lélekig, s nem hiszik, hogy Te a barbárokra is szeretettel tudsz nézni. Felejtsd el, hogy ki bántott, ki alázott meg; vedd tudomásul, hogy minden megalázás közelebb visz önmagadhoz.

A hitednek és szeretetnek egyetlen forrása van: az Önvalód, ami nem más, mint a személyes Isten Benned, aki egyben azonos a személytelen Istenséggel. Ha Te az Önvalód vagy, tökéletesen alárendeled magad neki

Ha Istent végtelen szeretettel szereted, ugyanennyire képes vagy szeretni Párod, Ánandát, ha tökéletesen szereted őt és végtelenül hiszel Benne, akkor mélyebben és tökéletesen szerethet a Végtelen Urát, az Abszolútumot és minden kételkedés elhagy téged.

Egymás után több csodát megéltél. Tegnap Párod zokogott az öledben, mert boldog volt karjaid között, sírva vallott neked szerelmet, amint tíz nappal korábban te zokogtál a melle között feküdve és könnyek között imádtad őt, önzetlen szerelemtől vezetve.

Közben elmétek akármit gondol, akármennyire foglya félelmeiteknek, akárhogy próbál meg a szorongásoknak eleget tenni, a léleksírás az a pillanat és állapot, ami elárulja szívetek valóságát és a tökéletes szerelmeteket a másik iránt.

A félelem arra van kitalálva, hogy lerombolja szerelmet, a belső szorongatottság pedig felőrölje a hitet.

A legtöbb az, amit most megérthetsz, Pároddal együtt, hogy magadat – igen, magadat – nagyon kell szeretnetek, de magatoknál jobban kell szeretni a Párotokat, vagy tágabban a Másik Embert, s legfőbbképpen természetesen Istent.

Az maga az összeomlás, ha magadat nem vagy alig szereted, ha elfelejted csodaszerű Önvalódat, viszont a Másik Embert mindenekfelett nagyon szereted, hiszen akkor közben elveszted magad, s így aztán nincs, Aki szeressen. Ez csak a szeretet imitációja lesz.

Az szintén az emberi csődöt hozza, ha önmagadat jobban szereted, mint a Párod, vagy a Másik Embert, vagy Istent, hiszen akkor tudva-tudatlanul önmagad teszed Isten helyére, a Másik Embert megfosztod a szeretettől, hiszen fél-szeretet, gyenge szeretet nincs; az önző és erős önszeretet áldozata leszel.

A megértés, lám, végbemegy. A felismerések átölelnék, amelyek elvezetnek ahhoz a jelképes létrához, amelyen önmagad fölé kerülhetsz. Másszál feljebb. A fizikai világban létező tested jellemzői és életed díszletei lelepleződnek. Ha a hamis valóság köddé foszlik, láthatóvá válik az emelkedés célja: *a szerelem és a hit egyesítése*.

Tegnap és ma csodája: majdnem minden köddé foszlott, ami megakadályozott abban, hogy a félelemtől eljuss a félelemmentességig, a szeretetlenségtől a szeretetig, a hitetlenségtől a teljes hitig. Ami azonban ködként párologott el, még nem ajándékoz meg a belső békével. Még nem vagy a szüntelen öröm állapotában.

Már nem félsz, de a feszültség emléke és rezgése még benned. Mint tudjuk, a félelem emléke ugyanúgy hat, mint az eredeti, goromba félelem. Mintha a szimbolikus gonoszság élőlény lenne hátrahagyott rezgésnyomként is. Igyál egy pohár vizet, meditálj egy félórát és olvasd boldogan Párod üzenetét: *Veled vagyok*.

Tudod már, azért küldtek a földre, hogy azok közé tartozzál, akiknek hitet kell adni a világnak. Íme, ez az írás, ez az üzenet: *a hitet erősíti*. A hithez vezet, utat kínál a hithez. Párod is azért rendelték melléd, hogy a hitegyesítés csodáját mutassátok fel.

Az emberiség vagy a földi társadalom kollektív tudat emelkedése csak akkor és úgy mehet végbe, ha a spirituális világ- és paradigmaváltás minél több emberben együtt jár a hit növekedésével és megerősödésével.

Akkor tessék, indulj el; nézzük meg, hogy képes vagy-e rá. Vagy a félelem és a fájdalom, a reménytelenség vagy a kilátástalanság vonzása visszalök a barbár lét karjai közé. Ez az igazi választás. Ehhez kell legyőznöd magad. Ehhez a feladathoz kell felnőned.

Egyesülés Istennel. Ne kérj semmit Istentől, nem mond el neki naponta, hogy miben és hogyan segítsen, ne fohászkodj hozzá, hogy szeressen, ne sorold fel, hogy a világalakításban mikor és miképpen támogasson, térden állva ne imádkozzál azért, hogy azonnal tudjad, hogy Pároddal mikor és hogyan folytatódik közös életed, ne rimázkodj, hogy szüntelenül hinni és szeretni tudjál. Isten szeret, és Isten Veled van. Isten benned létezik és mindent tud rólad. Nem árt, ha álmaidat és reményeidet folyamatosan tapasztalja, de enélkül is mindent megtesz azért, hogy boldog lehessél és a földi feladataidat ellássad. Neked nincs más dolgod, mint létezni Istenben, szeretetét kiterjeszteni, kollektív tudatváltását szolgálni, világtervét valóra váltani, személyesen mindenhol és mindig erősíteni a hitet Benne és a földi Paradicsomban. Légy és maradj tiszta, hogy ne tudjanak újra bekoszolni, gyengíteni, félrevinni, elmenekülni és önmagadat is feladni.

Szüntelenül és önzetlenül szeresd a rád bízott emberi lényeket, senkinek ne árts, senkit ne bánts, bármennyi indulatot is vált ki belőled a próbatétel. Vedd észre, hogy Párod, igazi Párod, megkaptad, amit nem elég tudnod, hiszen úgy kell élned, mintha Párod lenne az Isten: érte létezzél, ne általa élj. Minden erőddel légy Jézus. Ha pedig olykor elgyengülsz, elfáradsz, sírva fakadsz, mosolyogj boldogan, mert érző lélekként nem vagy gép, nem vagy tökéletes, szabad Isten és/vagy Párod vállalja könnyeket ejteni.

Egyesült lét Ánandával. Ne azzal törődj, hogy te mire vágyasz, ne azzal foglalkozz, hogy mikor találkoztok, ne arra vágyakozzál, hogy átölel, ne azt tervezgesd, hogy a világot hogyan alakítjátok át szellemileg, ne azt tűzd ki célként, hogy együtt mentek az Isten-állapotig, hanem engedd, hogy mindez úgy történjen, ahogy az égiek szerint történnie kell. Engedd, hogy akkor szüljön gyereket Nektek, amikor minden ketten készen vagytok az Új életre. Ennek az a nem könnyű feltétele, hogy Ő is megszabaduljon mély, erős félelmeitől. Azzal törődj, hogy Ő mire vágyik, azzal foglalkozz, hogy Ő mikor akar Veled találkozni, arra vágyakozzál, hogy Te mennyire öleled át, azt tervezgesd, hogy a világ szellemi átalakításáért neked miben kell segítened neki, vagy magatoknak, azt tűzd ki központi célként, hogy Vele, Érte, Mellette menj, amíg Isten végleg befogad Titeket az Isten állapotba. Az Isten- és a Brahman tudatba.

Csak önzetlen lehetsz. Ezért mindent tegyél félre. Ha Ánanda azt szeretné, hogy repülj hozzá, azonnal tanulj meg repülni és a hipertéren keresztül teremj ott mellette. Ha arra vágyik, hogy testben és lélekben egyesüljete, minden más feladatod és kööttséget seperj félre, szállj fel vele a mennyei égbe, ahol nem csak testileg, hanem lelkileg kielégül és megüdvözülsz. Ha eljutott odáig, hogy életét – minden félelmet és ragaszkodást kioldva – önmagának szentelje, s ne az önző szabadságot válassza, hanem az égi és személyes küldetést teljesítse, akkor ezért mindenben légy készséges partnere. És természetesen legyél kész arra, hogy Ő is tökéletesen önzetlenül tudjon téged szeretni, s érted élni: minden benned és a körülményekben lévő akadályt lepj át és minden feltétel nélkül ugorj fejest a közös létetekbe: a Paradicsomba.

Miután ezt a feladatot virtuálisan már többször elvégezted, maradj mindig mellette, szeresd és őrizd, hogy közben újra és újra fejest ugorj érte, akár az üres úszómedencébe is. Már remélhetőleg nincs félelem Benned. Amire a medencébe érsz, már tele lesz tiszta, friss vízzel.

Egység Önvalóddal. Ne feledd, hogy a rossz Benned is van, nem csak a külső Világban. Úgy lesz benned egység, ha a rossz ellehetetlenül és nincs akadálya az egybekelésnek a jóval. A két fél sokféleképpen nevezhető meg: elme vagy tudat, test vagy Önvaló, egó és lélek, szabadság és szeretet, istennélküliség és azonosulás Istennel. A látszólagos dualitás azonban könnyen meghaladható. Ne szolgálj soha az elmét, a testet vagy az egót, de a két oldal egyesítését úgy vidd végbe, hogy az elme a tudat, a test az Önvaló, az

egó a Lélek fennhatósága alá kerüljön. És eljutunk a lényegi és tiszta állapothoz: kerülj tökéletes egységbe a szeretettel/szerелеmmel és a hittel. A szeretet és a hit terjedjen ki a végtelenen túlra is. Ez egyébként nem más, mint az ősi ánanda-állapot. Nem véletlen, hogy párodat Ánandának hívják, tekintheted őt mintának és tekinthet ő is téged ugyanennek.

Barátom, láthatod, megértettem, amit megértenem kellett.

Köszönöm Ánandának, hogy idáig eljuthattam.

Most pedig aludj, mondja az Isten nekem, ne légy hálás, noha szereteted hálát is kifejez. Párod meggyógyított, gyengülj el bátran, pihenj a spirituális téridőfelettségben, nyugodj meg az örök szeretetben, aztán gyere vissza a mélyalvásból, ébredj fel magas tudatállapotban, merj nem félni, merj önzetlenül létezni, merj Ánandával együtt kapaszkodni fel az égi létrán, és merjeteك szüntelenül Istenben, avagy bennem élni.